

Lag av den 9 juni 2022 om ändring av lagen av den 21 mars 2017 om förpackningar och förpackningsavfall.

Henri, storhertig av Luxemburg, hertig av Nassau, har utfärdat denna förordning efter att ha hört yttrandet från statsrådet, efter att ha erhållit samtycke från representantkammaren, och med beaktande av beslutet av representantkammaren av den 27 april 2022 och statsrådets beslut av den 10 maj 2022 att ingen andra omröstning bör äga rum.

Härmed utfärdas och förordnas följande.

Artikel 1.

Artikel 1 i lagen av den 21 mars 2017 om förpackningar och förpackningsavfall ska ersättas med följande:

Artikel 1. Syfte

I denna lag föreskrivs åtgärder som i första hand syftar till att motverka uppkomsten av förpackningsavfall och, såsom ytterligare grundläggande principer, till återanvändning och förberedelse för återanvändning av förpackningar, materialåtervinning och andra former av återvinning av förpackningsavfall och således till att minska bortskaffandet av sådant avfall för att bidra till övergången till en cirkulär ekonomi.

Artikel 2.

Artikel 3 i samma lag ska ersättas med följande:

Artikel 3 Definitioner

I denna lag gäller följande definitioner:

1. ekonomiska aktörer, i fråga om förpackningar: leverantörer av förpackningsmaterial, förpackningsproducenter och omvandlingsanläggningar för förpackningar, påfyllningsanläggningar och användare, importörer, handlare och distributörer, myndigheter och lagstadgade organisationer.
2. miljöavtal: ett formellt avtal som ingås mellan ministern med ansvar för miljön, nedan kallad ministern, och förpackningsansvariga eller godkända organ. Ett sådant avtal ska vara öppet för alla ekonomiska aktörer som vill uppfylla villkoren i avtalet i syfte att arbeta för de mål som anges i artikel 1.
3. förpackning: dels placering av livsmedel i en förpackning eller behållare i direkt kontakt med livsmedlet i fråga.
4. förpackningsavfall: varje förpackning och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i den ändrade lagen av den 21 mars 2012 om avfall, nedan kallad *lagen av den 21 mars 2012*, utom restprodukter från produktionen.
5. förpackningsavfall från hushåll: förpackningsavfall som utgör kommunalt hushållsavfall i den mening som avses i lagen av den 21 mars 2012.
6. förpackningsavfall från andra källor än hushållen: förpackningsavfall som utgör ett kommunalt avfall som inte är hushållsavfall i den mening som avses i lagen av den 21 mars 2012.

7. förpackning: alla produkter som framställs av material av något slag och som används för att innehålla, skydda, hantera, leverera och presentera varor, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare och konsument.

Även engångsartiklar som används i samma syfte ska betraktas som förpackningar. Förpackningar omfattar endast

- a) konsumentförpackningar eller primära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de på försäljningsstället utgör en säljenhet för den slutliga användaren eller konsumenten,
- b) gruppförpackningar eller sekundära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de på försäljningsstället omfattar en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om dessa säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om de endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället; de kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper,
- c) transportförpackningar eller tertiära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de underlättar hantering och transport av ett antal säljenheter eller gruppförpackningar för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador. Transportförpackningar omfattar inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

Definitionen av förpackningar ska även grundas på nedanstående kriterier:

- i. En artikel ska räknas som förpackning om den uppfyller den ovannämnda definitionen, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.
- ii. En artikel som är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och engångsartiklar som säljs, är fyllda eller är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället ska räknas som förpackningar, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion och utgör serviceförpackningar.
- iii. Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i förpackningar ska räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästade vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion ska räknas som förpackningar, såvida inte dessa är en fast del av denna produkt och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

De artiklar som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i dess lydelse efter ändring genom kommissionens delegerade akter i enlighet med artikel 19.2 och artikel 21a i direktivet, är belysande exempel på tillämpningen av dessa kriterier.

- 8. återanvändbar förpackning: förpackning som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för.
- 9. kompositförpackning: förpackning med två eller flera skikt av olika material som inte kan separeras för hand och som utgör en integrerad enhet, bestående av en inre behållare och ett yttre hölje, som fylls, lagras, transporteras och töms som sådan.
- 9a. serviceförpackning: alla primära eller sekundära förpackningar som används vid den tidpunkt då varor eller tjänster görs tillgängliga för konsumenterna.
- 10. centraliserad förvaltning: system som består i att ett godkänt organ i återvinningssyfte tar ansvaret för förpackningsavfall som frivilligt lämnas till en insamlingspunkt.
- 11. hantering av förpackningsavfall: avfallshantering enligt definitionen i artikel 4 i lagen av den 21 mars 2012.
- 12. förpackningsmaterial: alla enkla eller sammansatta material av naturligt och artificiellt ursprung som en förpackning består av.
- 13. godkänt organ: juridisk person som godkänts enligt lagen av den 21 mars 2012 och som åtar sig att uppfylla de skyldigheter som härrör från systemet för utökat producentansvar.

14. plast: ett material bestående av en polymer i enlighet med artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, som kan ha tillförts tillsatser eller andra ämnen och som kan fungera som strukturell huvudbeståndsdel i bärkassar.
15. organisk materialåtervinning: aerob (kompostering) eller anaerob (biogasutvinning) behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av förpackningsavfall, under kontrollerade förhållanden och med användning av mikroorganismer, varvid stabiliserade organiska restprodukter eller metan produceras. Deponering av avfallet ska inte betraktas som en form av organisk materialåtervinning.
16. förpackningsansvarig: en fysisk eller juridisk person
 - a) som är etablerad i Storhertigdömet Luxemburg och som yrkesmässigt uppfyller eller direkt säljer i Storhertigdömet Luxemburg, avsett vilken försäljningsmetod som används, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel L.222–1 i konsumentlagen, och släpper ut förpackade produkter på den luxemburgska marknaden, eller
 - b) som är den första aktören att yrkesmässigt ta emot förpackade produkter som importeras till Storhertigdömet Luxemburg av en fysisk eller juridisk person som är eller inte är etablerad i Storhertigdömet Luxemburg, oavsett vilken försäljningsmetod som används, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel L.222–1 i konsumentlagen, och släpper ut förpackade produkter på den luxemburgska marknaden, eller
 - c) som är etablerad utanför Storhertigdömet Luxemburg och som yrkesmässigt säljer förpackade produkter i Storhertigdömet Luxemburg direkt till hushåll eller andra användare än hushåll, oavsett vilken försäljningsmetod som används, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel L.222–1 i konsumentlagen.

När det gäller serviceförpackningar anses varje person som yrkesmässigt tillverkar/importerar serviceförpackningar för/till marknaden i Luxemburg vara förpackningsansvarig.

17. plastbärkassar: bärkassar, med eller utan handtag, av plast och som tillhandahålls konsumenterna på försäljningsställen för varor och produkter.
18. tunna plastbärkassar: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 50 mikrometer.
19. mycket tunna plastbärkassar: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 15 mikrometer som behövs av hygieniskäl eller som tillhandahålls som primära förpackningar för livsmedel som säljs i lös vikt, när detta förhindrar matsvinn.
20. plastbärkassar som är nedbrytbara genom oxidation: plastbärkassar av plastmaterial som innehåller tillsatser som fungerar som katalysatorer för fragmentering av plast till mikrofragment.
21. pantsystem: retursystem genom vilket köparen betalar ett belopp som återbetalas när den förbrukade förpackningen lämnas tillbaka.
22. marknadsandel: procentandel förpackningar för flytande livsmedel, under en viss period, där täljaren är volymen av flytande livsmedel som släppts ut på marknaden, förpackats i återanvändbara förpackningar och konsumerats på det nationella territoriet, och nämnaren är den totala volymen av flytande livsmedel som släppts ut på marknaden och konsumerats på det nationella territoriet.
23. materialåtervinningskvot: procentandel för förpackningsavfall under en given tidsperiod, uttryckt som ett bråk där täljaren består av vikten av det förpackningsavfall som faktiskt materialåtervunnits och nämnaren består av den totala vikten av de återvinningsbara förpackningar som en förpackningsansvarig släppt ut på marknaden och som förbrukats på det nationella territoriet.

Denna definition omfattar inte förpackningar som återanvänds i den mening som avses i denna lag.

24. återvinningskvot: procentandel för förpackningsavfall under en given tidsperiod, uttryckt som ett bråk där täljaren består av vikten av det förpackningsavfall som faktiskt materialåtervunnits och nämnaren består av den totala vikten av de återvinningsbara förpackningar som en förpackningsansvarig släppt ut på marknaden och som förbrukats på det nationella territoriet.

Denna definition omfattar inte förpackningar som återanvänds i den mening som avses i denna lag.

25. energiutvinning: användningen av brännbart förpackningsavfall som ett sätt att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall men med utnyttjande av värmen.

De definitioner för begreppen *avfall*, *kommunalt avfall*, *kommunalt hushållsavfall*, *kommunalt avfall från andra källor än hushåll*, *avfallshantering*, *insamling*, *separat insamling*, *utsläppande på marknaden*, *saluföring*, *förebyggande*, *återanvändning*, *förberedelse för återanvändning*, *behandling*, *återvinning*, *materialåtervinning*, *högkvalitativ materialåtervinning*, *bortskaffande*, *resurscentrum* och *system för utökat producentansvar* som anges i artikel 4 i lagen av den 21 mars 2012 ska tillämpas.”

Artikel 3.

Artikel 4.1 första stycket i samma lag ska ersättas med följande:

” Förutom de åtgärder som är avsedda att förebygga uppkomsten av förpackningsavfall, antagna i enlighet med artikel 9 och utan att påverka tillämpningen av punkt 2, kan ministern ingå miljöavtal där de ändamål som anges i artikel 1 och som huvudsakligen syftar till att minska förpackningarnas miljöpåverkan och förhindra genereringen av förpackningsavfall tas i beaktande. Dessa avtal kan föreskriva kampanjer för att öka allmänhetens kunskapsnivå och medvetenhet.

Artikel 4.

Artikel 5 i samma lag ska ersättas med följande:

” Artikel 5 Minskning av mängden förpackningar

(1) I syfte att på ett hållbart sätt minska förbrukningen av förpackningar i Luxemburg föreskrivs följande:

1. Den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar ska fram till den 31 december 2019 vara högst nittio enheter per person och minska till fyrtio enheter per person fram till den 31 december 2025. Mycket tunna plastbärkassar enligt artikel 3.5 undantas från detta.
2. Plastbärkassar får inte tillhandahållas kostnadsfritt på försäljningsställen för varor och produkter. Mycket tunna plastbärkassar enligt artikel 3.5 undantas från detta.
3. Från och med den 1 januari 2025 får produkter för engångsbruk enligt del A i bilaga I till lagen av den 9 juni 2022 om bedömning av vissa plastprodukters miljöpåverkan, och plastbärkassar, oberoende av storlek, användningssätt eller tillverkningsmaterial inte tillhandahållas kostnadsfritt på försäljningsställen för varor och produkter.

(2) Priset för de förpackningar som avses i punkt 1.2 och 1.3 ska visas separat på försäljningsstället.

Om det försäljningspris som visas för en viss vara eller produkt inbegriper priset på den förpackning som avses i punkt 1.3 ska en sänkning av det belopp som motsvarar priset på denna förpackning ges till personer som inte tar emot förpackningen.

Artikel 5.

Efter artikel 5 i samma lag ska en ny artikel införas som artikel 5a, med följande lydelse:

” Artikel 5a. Återanvändning

Ministern kan, i enlighet med den avfallshierarki som fastställts i artikel 9 i lagen av den 21 mars 2012, ingå miljöavtal i syfte att främja en ökning av andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden och de miljövänliga systemen för återanvändning av förpackningar.

Dessa avtal kan bland annat omfatta följande:

1. Användningen av pantsystem.
2. Fastställandet av kvalitativa och kvantitativa mål.
3. Användningen av ekonomiska incitament.
4. Fastställandet för varje flöde av förpackningar av en minsta procentandel av återanvändbara förpackningar som årligen ska släppas ut på marknaden.

Artikel 6.

Artikel 6 i samma lag ska ersättas med följande:

” Artikel 6 Återvinning och materialutnyttjande

(1) Förpackningsansvariga är skyldiga att uppnå följande minimimål:

1. 65 viktprocent av förpackningsavfallet ska återvinnas eller förbrännas i anläggningar för förbränning av avfall med energiutvinning.

2. 60 viktprocent av förpackningsavfallet ska materialåtervinnas med följande minimimål när det gäller specifika material som ingår i förpackningsavfallet: 60 viktprocent för glas, 60 viktprocent för papper och kartong, 50 viktprocent för metaller, 22,5 viktprocent för plast, där endast material som återvinns som plast tas i beräkningen, och 15 viktprocent för trä.
 3. Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.
 4. Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål för materialåtervinning uppnås för följande specifika material som ingår i förpackningsavfallet:
 - a) 50 viktprocent för plast.
 - b) 25 viktprocent för trä.
 - c) 70 viktprocent för järnmetall.
 - d) 50 viktprocent för aluminium.
 - e) 70 viktprocent för glas.
 - f) 75 viktprocent för papper och kartong.
 5. Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt förpackningsavfall materialåtervinnas.
 6. Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål för materialåtervinning uppnås för följande specifika material som ingår i förpackningsavfallet:
 - a) 55 viktprocent för plast.
 - b) 30 viktprocent för trä.
 - c) 80 viktprocent för järnmetall.
 - d) 60 viktprocent för aluminium.
 - e) 75 viktprocent för glas.
 - f) 85 viktprocent för papper och kartong.
- (2) Miljöskyddsmyndigheten ska se till att dessa skyldigheter och mål blir föremål för en informationskampanj riktad till allmänheten och de ekonomiska aktörerna, utan att det ska påverka tillämpningen av artikel 14.

Artikel 7.

Efter artikel 6 i samma lag ska en ny artikel införas som artikel 6a, med följande lydelse:

Artikel 6a Regler för beräkning av uppnåendet av målen

(1) Vid beräkningen av om målen i artikel 6.1.3–6.1.6

6, har uppnåtts gäller följande:

1. Vikten av det förpackningsavfall som genererats och materialåtervunnits ska beräknas för ett helt givet kalenderår. Mängden förpackningsavfall som genererats under ett år kan anses vara lika med mängden förpackningar som släppts ut på marknaden under samma år.
2. Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska beräknas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.
- 2) Vid tillämpningen av punkt 1.1 ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.
Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att
 1. sådant utgående avfall därefter materialåtervinns, och
 2. vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.
- 3) För att säkerställa att beräkningsreglerna efterlevts och att alla uppgifter har rapporterats korrekt till den behöriga myndigheten ska ett elektroniskt register inrättas i enlighet med artikel 34 i lagen av den 21 mars 2012.
- 4) Mängden förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt upparbetas kan räknas som materialåtervunnet om det senare ska upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som förbränns, används som återfyllnad eller deponeras, får dock inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- 5) I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 6.1.3–6.1.6 har uppnåtts får

miljömyndigheten räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt artikel 11a.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv.

6) Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1.3–6.1.6 endast i Luxemburg.

7) Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 6.1 endast om kraven i punkt 3 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i lagstiftningen på miljöområdet.

Artikel 8.

Artikel 7 i samma lag ska ersättas med följande:

" Artikel 7. Retur-, insamlings- och återvinningssystem

1) För att uppnå de mål som avses i artikel 1 och i enlighet med punkt 2 ska förpackningsansvariga säkerställa följande, med beaktande av hygienföreskrifterna:

1. Retur eller insamling av använda förpackningar eller förpackningsavfall från konsumenten eller andra slutanvändare eller från avfallsflödet för att kunna styra det till det lämpligaste alternativet för avfallshantering.
2. Återanvändning, förberedelse för återanvändning eller återvinning, innefattande materialåtervinning, av insamlade förpackningar eller förpackningsavfall.

Dessa system ska vara öppna för de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna och för de behöriga myndigheterna. De ska även gälla för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor, inklusive de närmare bestämmelserna om tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så utformade att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks.

2) För att minimera bortskaffandet av förpackningsavfall i form av kommunalt avfall och uppnå en hög nivå av separat insamling av förpackningsavfall ska följande bestämmelser tillämpas:

1. För förpackningsavfall från hushåll:

Kommunerna eller kommunsammanslutningarna ska säkerställa tillgängligheten till system för separat insamling, utan att det ska påverka deras skyldigheter avseende hantering av kommunalt hushållsavfall som anges i lagen av den 21 mars 2012. Kommuner eller kommunsammanslutningar måste, i förekommande fall genom samarbete med de godkända organen, säkerställa tillgängligheten och åtkomsten till offentlig infrastruktur för separat insamling av förpackningsavfall från hushållet som gör det möjligt för slutanvändarna att åtminstone avgiftsfritt återlämna sådant förpackningsavfall.

De godkända organen tillåts att inrätta och driva alternativa eller kompletterande system för återlämnande av förpackningsavfall från hushållet, förutsatt att dessa står i överensstämmelse med målen med denna lag, garanterar samma geografiska täckning som de system som inrättats av kommuner och kommunsammanslutningar och gör det möjligt att avgiftsfritt återlämna förpackningsavfallet från hushåll.

Användarna av hushållsförpackningar är skyldiga att använda sig av de system för återlämnande av förpackningsavfall från hushåll som tillhandahålls av kommunerna eller kommunsammanslutningarna eller de godkända organen.

2. För förpackningsavfall från andra källor än hushåll:

De som är ansvariga för förpackningsavfall från andra källor än hushållen ska säkerställa att detta avfall samlas in och återvinns inom ramen för ett system med utökat producentansvar enligt artikel 8 i denna lag.

3) De anläggningar eller företag som avses i artikel 30.1 i lagen av den 21 mars 2012 får endast samla in eller transportera förpackningsavfall som består av hushållsavfall om de har bemyndigats för detta av de godkända organen.

4) Förpackningar för drycker som är avsedda för human konsumtion och som släppts ut på marknaden i Luxemburg ska omfattas av ett unikt nationellt pantsystem. Pantbeloppet ska variera mellan 10 cent och 1 euro beroende på typen av förpackning. Datumet och villkoren för inrättande av pantsystemet ska

fastställas genom storhertiglig förordning.

"

Artikel 9.

Artikel 8 i samma lag ska ersättas med följande:

" Artikel 8 Förpackningsansvariga och godkända organ

1) För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag samt de som följer av lagen om minskning av vissa plastprodukters miljöpåverkan ska förpackningsansvariga omfattas av utökat producentansvar enligt artikel 19 i lagen av den 21 mars 2012.

För återanvändbara hushållsförpackningar för vilka det finns ett retursystem kan förpackningsansvariga genom ett avtal helt eller delvis anförtro genomförandet av denna skyldighet till ett godkänt organ. För annat hushållsavfall måste förpackningsansvariga genom ett avtal anförtro genomförandet av denna skyldighet till ett godkänt organ. För förpackningar från andra källor än hushållen måste förpackningsansvariga genom ett avtal helt eller delvis anförtro genomförandet av dessa skyldigheter till ett godkänt organ.

2) För förpackningsavfall som omfattas av centraliserad hantering ska de godkända organen, inom sina respektive ansvarsområden, säkerställa finansieringen av avfallshanteringen från och med punkten för insamling genom frivillig medverkan, inklusive förberedelsen för återanvändning.

För det förpackningsavfall som inte omfattas av centraliserad hantering ska de godkända organens metoder för finansiering av den separata insamlingen av detta avfall fastställas genom en överenskommelse mellan nämnda organ och de kommuner som berörs.

Alla kostnader för avfallshanteringen inklusive förberedelsen för återanvändning ska täckas genom bidrag från förpackningsansvariga.

3) Dessutom har det godkända organet följande skyldigheter:

1. Att beräkna de avgifter som dess entreprenörer ska betala för att finansiera kostnaderna för befintliga och framtida insamlingspunkter och för att sortera det insamlade förpackningsavfallet, förbereda för återanvändning och behandla förpackningsavfallet samt kostnaderna för att tillhandahålla information till innehavare av avfall och för att samla in och överföra information. De kostnader som tas med i beräkningen ska inte överstiga kostnaderna för en ekonomiskt effektiv tjänst.

2. Att ingå avtal med de kommuner eller kommunsammanslutningar som ansvarar för hantering av det kommunala hushållsavfallet, där de tekniska villkor och metoder för insamling av det förpackningsavfall som berörs och mottagandet av förpackningsavfallet ska fastställas.

Avtalet ska inte på något sätt undergräva behörigheterna hos kommuner eller kommunsammanslutningar med ansvar för hantering av det kommunala hushållsavfallet i fråga.

3. Att årligen genom den rapport som avses i artikel 35.2 i lagen av den 21 mars 2012 underrätta ministern om de avtal som ingåtts med kommuner eller kommunsammanslutningar med ansvar för hantering av kommunalt hushållsavfall.

4) Vid hantering av förpackningsavfall ska den avfallshierarki som avses i artikel 9 i lagen av den 21 mars 2012 beaktas.

"

Artikel 10.

Artikel 10 i samma lag ska ersättas med följande:

" Artikel 10. Identifieringssystem

(1) I syfte att underlätta insamling, återanvändning och återvinning, inbegripet materialutnyttjande, ska förpackningar vara försedda med uppgift om vilka förpackningsmaterial som har använts, så att den berörda industrin kan identifiera och klassificera dem på grundval av kommissionens beslut 97/129/EG av den 28 januari 1997 om fastställandet av ett identifieringssystem för förpackningsmaterial i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

(2) Förpackningar ska vara försedda med lämplig märkning, antingen på själva förpackningen eller på etiketten. Märkningen ska vara tydlig och lätt att läsa. Märkningen ska ha en lämplig varaktighet och hållbarhet, även efter det att förpackningen har öppnats.

"

Artikel 11.

Artikel 12.1 i samma lag ska ersättas med följande:

"1) De databaser som avses i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i dess ändrade lydelse, ska förvaltas av

miljömyndigheten. Databaserna ska innehålla uppgifter med grund i den bilagan och omfattningen, egenskaperna och utvecklingen av flödet av förpackningar och förpackningsavfall, inbegripet information om toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterialet eller komponenter som används vid tillverkningen.

Artikel 12.

Artikel 13 i samma lag ska upphöra att gälla.

Artikel 13.

Artikel 15 i samma lag ska ersättas med följande:

Artikel 15. Rapporter

Varje förpackningsansvarig ska deklarerar den årliga kvantiteten av tunna plastbärkassar som denne har släppt ut på marknaden till det godkända organ till vilket denne är ansluten.

Det godkända organet ska rapportera dessa kvantiteter till miljömyndigheten, inom ramen för den rapport som avses i artikel 35.2 i lagen av den 21 mars 2012. Mycket tunna plastbärkassar enligt artikel 3.17 ska undantas från detta.

Artikel 14.

Artikel 17 i samma lag ska ersättas med följande:

Artikel 17 Utredning och fastställande av överträdelser

(1) Tjänstemän med befattningen förste inspektör och högre tjänstemän inom myndigheten för tull och punktskatter samt tjänstemän och anställda inom miljömyndigheten som omfattas av lönegrupperna A1, A2 och B1 få i uppdrag att fastställa överträdelser mot denna lag och dess genomförandeförordningar.

Tjänstemännen inom myndigheten för tullar och punktskatter och tjänstemännen inom miljömyndigheten ska vid utövande av sina uppdrag likställas med kriminalpolistjänstemän. De ska fastställa överträdelserna genom rapporter som är giltiga såvida inte motsatsen bevisas.

(2) De tjänstemän som avses i punkt 1 ska ha fått en särskild utbildning avseende utredning och fastställande av överträdelser. Utbildningens innehåll och varaktighet samt metoderna för verifiering av kunskapsnivån ska fastställas genom storhertiglig förordning.

Innan de inleder sitt arbete ska de inför avdelningen för civilrätt inom tingsrätten i Luxemburg avlägga följande ed:

"Jag lovar och försäkrar att jag ska utöva min tjänst med integritet, noggrannhet och opartiskhet."

Artikel 458 i strafflagen gäller."

Artikel 15.

Artikel 18 i lagen ska ersättas med följande:

Artikel 18. Kontrollbefogenheter och kontrollbehörigheter

(1) De personer som avses i artikel 17 ska när som helst och utan någon föranmälan få tillgång till de anläggningar, lokaler, markområden, installationer och transportmedel som omfattas av denna lag och dess genomförandeförordningar.

(2) Bestämmelserna i punkt 1 gäller inte lokaler som används som bostad. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 33.1 i strafflagen får man emellertid genomföra en husrannsakan mellan 18.30 och 00.00 som ska utföras av en kriminalpolistjänsteman, en medlem av Storhertigdömet Luxemburgs polisväsende eller en tjänsteman i den mening som avses i artikel 45, under förutsättning att det finns starka indicier om att upphovet till överträdelserna finns i de lokaler som används som bostad samt att man agerar enligt ett beslut från undersökningsdomaren.

(3) Under utövande av de befogenheter som anges i punkterna 1 och 2 får de berörda tjänstemännen

1. ta emot uppgifter om alla skrivelser och dokument som avser de förpackningar och det förpackningsavfall som omfattas av denna lag och

2. i undersöknings- eller analyssyfte ta prover av de förpackningar och det förpackningsavfall som omfattas av denna lag. En del av provet ska förseglas och skickas till den som driver installationen, anläggningen eller transportmedlet eller till innehavaren, om inte denne uttryckligen avstår från detta och om inga tekniska hinder uppstår.

3. beslagta eller försegla förpackningar och förpackningsavfall som omfattas av denna lag samt skrivelser och dokument som berör dessa.

4) Alla de personer som berörs av de åtgärder som föreskrivs i punkt 3 samt dessas företrädare är skyldiga att på begäran underlätta arbetet för de tjänstemän som är ansvariga för genomförandet av dessa åtgärder.

De personer som avses i punkt 1 får närvara vid genomförandet av dessa åtgärder.

5) Ett protokoll över konstateranden och åtgärder ska upprättas.

6) De kostnader som uppstår i samband med åtgärder som vidtas i enlighet med denna artikel ska inkluderas i rättegångskostnaderna.

Artikel 16.

Artikel 19 i samma lag ska ersättas med följande:

” Artikel 19 Påföljder

Överträdelser mot artikel 6.1, artikel 7.1 första stycket och artikel 7.3, artikel 9 och artikel 11.1 ska bestraffas med fängelse mellan åtta dagar och 3 år och böter på mellan 251 euro och 750 000 euro eller med endast en av dessa påföljder.

Samma påföljder ska tillämpas vid hindrande av åtgärder eller bristande efterlevnad av de administrativa åtgärder som ålagts i enlighet med artikel 21.

Överträdelser av artikel 8.1.2, 8.2 och 8.4 ska bestraffas fängelsestraff på åtta dagar till och med sex månader och böter på 251 till och med 150 000 euro eller endast en av dessa påföljder.

Artikel 17.

Artikel 20 i samma lag ska ersättas med följande:

” Artikel 20 Böter

Ministern kan ålägga böter på mellan 250 euro och 10 000 euro för överträdelser mot bestämmelserna i artiklarna 5.1, 5.2, 7.2.1.3, 8.3.3, 10.2, 12.2, 141, 15 eller 16.2.

Dessa böter ska betalas inom två månader från delgivandet av det skriftliga beslutet.

Böterna ska drivas in av myndigheten för registrering, domänförvaltning och mervärdesskatt. Indrivningen ska genomföras enligt bestämmelserna om registreringsskatt.

Artikel 18.

Artikel 21.1 i samma lag ska ändras på följande sätt:

1. Hänvisningen till artikel 19.1 ska ersättas med en hänvisning till artikel 19.

2. Punkt 2 ska ersättas med följande:

“2. helt eller delvis tillfälligt stoppa verksamheten hos förpackningsansvarige eller hos det godkända organet, helt eller delvis tillfälligt stoppa driften av anläggningen eller helt eller delvis stänga av anläggningen och försejla den eller förbjuda utsläppandet på marknaden eller kräva återkallelsen från marknaden av de förpackningar och det förpackningsavfall som omfattas av denna lag.”

Artikel 19.

Artikel 24 ska ersättas med följande:

” Artikel 24.

Ändringar i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i dess lydelse efter ändring genom kommissionens delegerade akter i enlighet med artikel 19.2 och artikel 21a i direktivet.

Ändringarna i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i dess lydelse efter ändring genom kommissionens delegerade akter i enlighet med artikel 19.2 och artikel 21a i direktivet, ska tillämpas från och med datumet för ikraftträdande av Europeiska kommissionens därtill relaterade rättsakter.

Ministern ska i Storhertigdömet Luxemburgs officiella tidning publicera ett meddelande som ska beskriva de ändringar som gjorts och komplettera det med en hänvisning till den rättsakt som publicerats i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 20.

Bilaga I till samma lag ska ändras på följande sätt:

3. I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

b) Förpackningar ska utformas, framställas och saluföras på ett sådant sätt att de kan återanvändas eller återvinnas, bland annat materialåtervinnas – i linje med avfallshierarkin – och i syfte att deras inverkan på miljön minskas så mycket som möjligt i samband med bortskaffandet av förpackningsavfall eller restprodukter från hantering av förpackningsavfall.

4. I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

d) Biologiskt nedbrytbara förpackningar

Biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall ska vara av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten.

Plastförpackningar som är nedbrytbara genom oxidation får inte anses vara biologiskt nedbrytbara.

"

Härmed bemyndigas och beordras att denna lag införs i Storhertigdömet Luxemburgs officiella tidning för att verkställas och följas av alla dem som berörs av frågan.

*Ministern för miljö, klimat
och hållbar utveckling,*
Joëlle Welfring

Inrikesministern,
Taina Bofferding

Ekonomiministern,
Franz Fayot

*Ministern för jordbruk, vinodling
och landsbygdsutveckling,*
Claude Haagen

Genève den 9 juni 2022.

Henri

Parlamentsdokument 7654, Ordinarie session 2019–2020, 2020–2021 och 2021–2022. Direktiv (EU) 2018/852.

